

VECKOBLADET

Nr 18 webbform

080522

Franska Filmfestivalen

Nu på fredag börjar årets Franska Filmfestival i Malmö och Lund. Sammanlagt visar vi 19 franska filmer i Lund under festivalen. Läs mer om filmerna och programmet genom att klicka på länken nedan. [Läs mer.](#)

Tips från Kulturcentralen

On Holiday: "In the Deep Blue Sea" - till minne av Billie Holiday

Picknickkonsert på Victoriateatern 23-24 maj 19.30. [Läs mer](#)

Kleerup på Pastell

Jeriko lördag 24/5: Pastell #9 pres. Kleerup LIVE. [Läs mer](#)

En kväll för livet

Palladium 26 maj kl 19.30. [Läs mer](#)

Tarja Turunen

KB tisdag 27 Maj. [Läs mer](#)

Krav på bevarande av Gröna stråket mellan Stadsparken och Höjeå-dalen

Två skrivelser antogs enhälligt vid Klostergårdens byalags offentliga möte om det Gröna stråket i måndags. Den ena var riktad till Tekniska nämnden och den andra till Byggnadsnämnden.

I båda skrivelserna framhålls att det gröna stråket måste bevaras. Det utgör inte bara en grön idyll utan fungerar också som sammanhållande länk mellan Stadsparken och Höje å-området. Den funktionen kan stärkas genom att man anlägger en ekodukt mellan Stadsparken och det gröna stråket i närheten av järnvägsbron.

I skrivelsen till Byggnadsnämnden uttalar byalaget dessutom ännu en gång sitt absoluta nej till alla tankar på att göra Nordanväg (i Klostergården) och det gröna stråket till en distributionsled för transporter till Arenan.

Vi förväntar oss stöd från alla anständiga miljömedvetna partier.

Gunnar Stensson

Skoluppropet möter borgerliga skolpolitiker

Torsdagen den 22 maj, samma dag som detta nummer av vb publiceras, möter föräldrarepresentanter för Skoluppropet de ansvariga skolpolitikerna i Lunds kommun.

Preliminärt kommer Louise Rehn-Winsborg, m, ordförande i Utbildningsnämnden, Lars Hansson, fp, ordförande i bsn Lunds stad, Carolina Nordbeck, fp, ordförande i bsn öster, Roger Niklewski, c och Martin Krona, kd.

Tove Klette, kommunråd med ansvar för Lunds skolor, har för Skoluppropets representanter betonat nämndsordförandenas viktiga roll. Det innebär med största sannolikhet att man bara kommer att diskutera fördelningen av resurser, inte frågan om resursernas storlek.

En undersökning av effekten av de nedskärningar som gjordes i Sverige under perioden 1990-91 till 2002-03 visar att antalet lärare då minskade från 9,1 till 7,7 per hundra elever. Följden blev en försämring av elevernas position i betygsfördelningen på 1, 2 procentenheter.

Lund har under 2000-talets första sex år varit landets bästa skolkommun. De nedskärningar som nu görs är de största någonsin. Det blir intressant att om ett eller två år se vad som händer med kvaliteten på skolorna i Lund jämfört med andra kommuner.

Vi återkommer så snart vi får information om resultatet av mötet.

Gunnar Stensson

Verkligheten och politikern

I fredags samlades representanter för de politiska partierna i rådhusets Stensal för att diskutera de så kallade medborgarstämmorna. Jag tror samtliga partier utom v var representerade. Mats Olsson var väntad men kom aldrig. Det spelade knappast någon roll eftersom upplägget blev exakt detsamma som 2005.

Däremot har initiativet fördröjts två år. Nu handlar det om medborgarstämmor i nio kommundelar, 3 hösten 2008, 3 våren 2009 och 3 hösten 2009.

Det blev en del snack om vad medborgarstämmor innebär jämfört med parlamentariska sammanträden. Många politiker oroas av den direkta kontakten/konfrontationen med väljarna. Man påpekade sådant som att medborgarstämmor inte får användas för partipolitiska uttalanden och att de inte kan fatta beslut. Risken att grupper och självutnämnda debattörer snedvrider stämmorna framhölls.

Mitt i ett resonemang om detta kastade Tove Klette fram följande: - Nog var det lite överdrivet att Klostergårdsskolan klagade så mycket fast de bara blev av med en lärare i samhällskunskap.

Jag var helt oförberedd och är ju inte snabbtänkt nog att på ögonblicket presentera de fakta som beskriver den verkliga (och katastrofala) situationen.

Men när jag kom hem tog jag reda på dem.

Verkligheten

Klostergårdsskolan har tvingats varsla: 1 Svenska A-lärare, 1 Specialpedagog, 1 Grundskolelärare, 3 Förskolelärare, 1 resursförstärkning/elevassistent.

Situationen på Nordvästans förskola är följande: Avdelning Västan (3 till 5 år) 2,87 tjänst på 18 barn, Avdelning Nordan (1 till 5 år) 3,0 tjänst på 15 barn, avdelning Solkatten (1 till 3 år) 2,5 tjänst på 12 barn. Dessutom avdelning Solstrålen (1-avdelningsförskola 1-5 år) 3,0 tjänst på 13 barn.

De som i första hand drabbas av nedskärningarna är barn med särskilda behov och de minsta barnen.

Politikern

Tove Klette deltog inte i mötet om Klostergårdsskolan i februari och fick alltså aldrig tillfälle att möta de förtvivlade föräldrarna. Men hon besökte Klostergårdsskolan att par veckor senare. Hon framstod för lärare och skolledare som förstående och vänlig. Hon delgavs säkert ovannämnda fakta och tycktes inse att skolans framtid på grund av nedskärningarna är allvarligt hotad.

Men den insikten hade hon förträngt när hon i efterhand kritiserade skolans protest mot nedskärningarna, kallade den överdriven och påstod att skolan bara förlorade en lärare i samhällskunskap (ett påstående som ovanstående tabell dessutom visar är felaktigt).

Det innebär att hon hyser en felaktig och bagatelliserande uppfattning om skolans verklighet. Den sprider hon till övriga politiker. Naturligtvis underlättar den besluten om nedskärningar.

För Klostergårdsskolan är ju inte den enda som drabbas. Somliga rektorsområden drabbas mer och andra mindre. Föräldraproppet har försökt ta ett helhetsgrepp om situationen i Lunds grundskolor.

Gunnar Stensson

Grönt och alternativt?

Jag ser att Miljöpartiet åter har pratat sig samman med borgarna, den här gången i ett antal förslag till ändringar i den svenska författningen. Spontant tror man då att det handlar om hur den svenska författningen bör se ut. Men vid närmare eftertanke tror jag inte det gäller det. Jag tror det handlar om signaler. Till sossarna: ja, om vi inte får det som vi vill vad gäller ett gemensamt regeringsalternativ utan vänsterpartiet inför nästa val så gör vi upp med de borgerliga partierna och sätter oss i regering med dem. Till borgarna: vi är inget parti till vänster på den politiska skalan, ge oss bara några bra bud så är vi öppna för allt som gör livet lätt och lekande.

Taktiska dribblare

Jag fylls ibland av beundran inför mp:s taktiska skicklighet, men naturligtvis också av olust över dess opportunist och hållningslöshet. Häromvalet satt man ju i veckolånga överläggningar med folkpartiet parallellt med att man diskuterade stöd till socialdemokraterna (som det ju blev till sist, Göran Persson bjöd över). Men visst, man ska nog spara på sin moraliska indignation, så här är det ju ibland i politiken. Politiker vill ha makt och frågan är oftast hur mycket de är beredda att offra för det. Miljöpartiet startade förvisso med ett stort moraliskt kapital och hos många lever det kvar en tro på att det är idealismen för miljön som styr partiet. Därmed skulle det mer eller mindre automatiskt hamna på vänstersidan i svensk politik. Men så är det nog inte. I Region Skåne t.ex. ingår det i den borgerliga majoriteten. Mp hör nog inte hemma på vänstersidan och det får man ställa in sig på.

Juristvälde, nej tack!

Författningen då? Jag tycker nog frågan om olika valdagar för kommunal- och riksdagsval kan vara värd att överväga även om (s) och (v) är emot. Tänk på vad som hände i Lund förra valet: en oerhört framgångsrik röd-grön kommunal koalition åkte ut och in kom ett gäng

valhanta borgare därför att folk var trötta på Göran Persson.

Men tanken på en författningsdomstol är bara inte till att stå ut med. Skulle där sitta ett gäng jurister och döma om de tyckte riksdagens beslut var lagenliga? Det finns många skäl varför det skulle vara orimligt. Jag vill bara anföra ett som är uppenbart för var och en som mött juridikstuderande brats i Lund. Jurister värnar vanligen de besuttna i samhället och intar en mycket tydlig klasståndpunkt. Jag skulle inte vilja ha dem till att bedöma riksdagsbeslut. En fördom? För all del, själv skulle jag kalla det livserfarenhet.

Berliner Luft

Från Berlin hör vi att nu har Berlins alternativa dagstidning, *Tageszeitung*, vunnit striden. En bit av Kochstrasse har döpts om till Rudi-Dutschke-Strasse. Jag vet inte hur mycket namnet Rudi Dutschke säger yngre Veckobladsläsare, men det handlar om en studentledare som i april 1968 sköts ner av en högerextremist med hatartiklar ur Springers *Bild-Zeitung* i handen. Året innan hade en annan student, Benny Ohnesorg, dödats av en polis i samband med demonstrationerna mot shahens besök i Berlin. Dutschke överlevde men med en hjärnskada som till slut fällde honom 1979. Han representerade den mildare och rent av kristet influerade delen av den tyska vänstern och tog starkt avstånd från RAF och liknande. Han är förvisso värd att få en gata uppkallad efter sig. Den som tycker att det går hårt till i bör erinra sig Göteborgshändelserna där en person nästan dödades av en polis och där poliserna gick fria medan ett stort antal demonstranter sattes i fängelse.

Men jag vill passa på och göra lite reklam för *Tageszeitung*, eller *TAZ* som den brukar kallas. Det är en femdagarsstidning med en upplaga på så där 60,000 med ambitionen att bereda plats för nyheter och opinionsyttringar från allt till vänster om socialdemokratin. Dit har hört eller hör kvinnorörelsen, fredsrörelsen, nej-till-kärnkraft-rörelsen, gayrörelsen, antroposofier, anhängare av legalisering av marijuana etc och naturligtvis *Die Grüne*. En ganska brokig blandning får man säga och väl mera av en alternativkulturell rörelse än en politisk.

Vänsterfolk i de västra delarna av förbundsrepubliken har i stor utsträckning vänt sig till de gröna därför att ord som socialism var så starkt komprometterade av regimen i DDR. Men frågan är vad som händer nu när *Die Linke* har trätt fram i stor skala. Där samlas folk från det reformerade kommunistpartiet PDS och vänstersocialdemokrater som följt Oskar Lafontaine ut från SPD. Och de gröna har under tiden ställt upp på att skicka trupper till Afghanistan och mera allmänt tappat mycket av sin vänsterprofil.

Vänstern saknar dagstidning

Nåväl, *TAZ* har alltså nu adressen Rudi-Dutschke-Strasse 23 och går man till slutet av gatan ser man Axel Springers tidningshus där man gör *Bild-Zeitung* som hatade namnbytet. Jag tycker *TAZ* är väl värd att stifta bekantskap med och vill man provsmaka går det bra att kolla www.taz.de. Och så kan man bli avundsjuk på ett land som har en dagstidning som är öppen till vänster. Det har Danmark åtminstone tidvis orkat med (*Information*) och visst fungerade en gång *Aftonbladet* lite åt det hållet. Men det är kört, *Aftonbladet* är ett norskt affärsföretag. Jag vill inte vara en moralant, men inte kan det väl hålla i längden att ha kultur- och ledarsidor som är progressiva medan resten av tidningen är som *The Sun* eller *Bild-Zeitung*?

Men till slut: det är förstås självklart att vi som bor här söderut håller kontakt med Berlin och tränar upp vår tyska, det stora kulturspråket. Berlin ligger ju mycket närmre än Stockholm och åker man buss är det billigare att resa dit också. Tschuss!

Lucifer

Sju röda prickar

En röd prick
målar jag på dej
för du fick
underkänt av mej.
Som duktig
Björklunds-pedagog
stressar jag tös och påg.

Här smyger
jag i hemlighet.
Vad jag gör
ingen skåning vet.
Jag är från
Skogsvårdsstyrelsen
och prickar träen.

En röd prick
målar jag på dej.
Du är en
terrorist för mej.
Jag är en
säkerhetspolis
och skiter i bevis.

En röd prick
målar mitt gevär
i mörkret
där jag alltid är.
För jag är
högerextremist,
en lasermansrasist.

En röd prick
målar jag på dej
För du kan
inte visa mej
att du har
några flyktingskäl.
Därför säger jag farväl!

En röd prick
hittar du på mej
en röd prick
hittar jag på dej.
Vi blir en
stark majoritet
i hemlighet.
Gunnar Stensson

Också ett 68-minne

Att studentupproret 1968 med dess mer eller mindre spektakulära händelser lever i Lunds kollektiva minne bevitnas av diverse reportage. Men det finns en annan lokal händelse från det året som inte sällan åberopas: striden om Genombrottet. Eller Södra centrumleden som det officiella namnet löd: planen på en bred trafikled, kantad med parkeringshus, som skulle dras i en sydlig båge från trakten av Östertull till trakten av Bantorget.

Det finns en koppling mellan de båda 68-företeelserna.

Bakom planen låg ett problem som är lika aktuellt nu som då: hotet om stadskärnans och cityfunktionernas utarmning genom konkurrensen från externa köpcentra. Då som nu såg köpmännen liksom många tjänstemän och politiker lösningen ligga i fler centrala parkeringsplatser.

Planen var inte ny, ett förverkligande hade förberetts genom kommunala fastighetsförvärv och rivningar i zonen kring Lilla Tvärgatan, men nu skulle det avgörande beslutet fattas.

Det formulerades två "snällare" alternativ: ett med leden dragen i Stora Tvärgatan och ett status quo, med Södra Esplanaden/Gyllenkroks allé som ringled. Att det sistnämnda vann och att Genombrottet stoppades avgjordes genom att folkpartiet och socialdemokraterna bytte

ståndpunkt. Men bakom detta låg en stark medborgaropinion där antikvariska intressen, ofta företrädna av djupt konservativa personer, förenades med en ny, osorterad och aktivistisk vänster.

Det har i år kommit en tjock och bra avhandling som berör detta: *Bilsamhället* av Per Lundin. Författaren menar (vilket kan diskuteras) att det bara var två svenska städer av något format där stadskärnan inte radikalt omstöptes under efterkrigsdecennierna till följd av bilismens omvälvande krav, nämligen Lund och Trollhättan. Avhandlingen fokuserar planerarnas och experternas roll. De var övertygade om att Sverige skulle bli ett bilsamhälle av USA-snitt och de bejakade den utvecklingen (ofta för att försent drabbas av eftertankens kranka blekhet). Deras mest högtflygande prognoser när det gällde biltäthet och parkeringsbehov slog inte in, och Lundin belägger på vilken bräcklig grund de stod, men svagheten till trots övertygades politiker på olika nivåer och dessa beredde beredvilligt väg för bilen genom normer och beslut. Alltså med Lund som ett partiellt undantag.

En nyckelperson i Lundins framställning hette Stig Nordqvist, sedermera professor i trafikteknik här i Lund. Nordqvists elever på arkitektutbildningen har bekräftat hur helsåld han den gången var på den amerikanska modellen. Att Genombrottet, för vilket han var en av upphovsmännen, stoppades var en prestigeförlust för honom och han ironiserade över hur konservativa och revolutionärer hade funnit varandra i Lund.

Genombrottet stoppades, gott så. Men i stora drag har Lunds utbyggnad och omvandling följt de linjer som Nordqvist och hans gelikar drog upp. Vi har fått våra parkeringshus, om än inte så många som det var tänkt, och ett jättelikt är under uppförande på Brunnsberg, klimathotet till trots. Vi har fått den omfattande utglesning som är Bilsamhällets logiska konsekvens. En hörnsten i trafiktänkandet, som Lundin analyserar skarpt och skickligt, var det trafiksäkerhetstänkande som har lett till bostadsenkla av Klostergårdens och Norra Fäladens typ som isoleras från den organiskt framvuxna staden genom de stora trafikledernas barriärer. Och det tänkandet har knappast någon politiker vågat ifrågasätta. Visst har det protesterats mot enskilda projekt men i ringa grad mot översiktsplanerna. Inget parti har ställt upp någon radikalt annorlunda vision.

Fast nu växer åter en aktivistisk antibilrörelse. Ska den lyckas bättre än den gamla?

Gunnar Sandin

Borgarna spränger modersmålsundervisningen

I Utbildningsnämnden iscensatte borgarna förra torsdagen sprängningen av modersmålsundervisningen.

Den har länge varit en nagel i ögat på dem. Man kan undra varför. Kanske handlar det om girighet. Modersmålsundervisningen uppfattar de som ett litet dyrt bihang som man borde operera bort eller åtminstone skära ner på. Det kan också hända att det är frågan om någon sorts villaägarxenofobi.

Hur som helst. Redan för tio år sedan ägnade de borgerliga partierna i Utbildningsnämnden ansevärd tid åt att kritisera, förringa och förtala verksamheten. Det ledde så småningom till att en konsult hyrdes för att göra en utvärdering som skulle visa bristerna. Det blev en pensionerad militär. Man kunde hysa fördomar om hans värderingar och erfarenheter, men han var trevlig och klok på ett gammaldags, avväpnande sätt. Så småningom blev han klar

med sin utvärdering.

Den visade att modersmålsverksamheten i Lund var effektiv och av hög kvalitet och att den låg i topp i Sverige.

Så de borgerliga skolpolitikerna fick svälja förtreten och låta modersmålsundervisningen fortsätta som tidigare.

För bra undervisning?

En grundläggande orsak till modersmålsundervisningens höga kvalitet var som i de flesta fall själva organisationen. Den var samordnad i ett rektorsområde med överblick över alla de elever i Lund som hade behov av och rätt till modersmålsundervisning. Samma överblick hade också modersmålslärarna beträffande sina egna språk. De kunde därför på ett optimalt sätt samordna grupper och lägga scheman.

Borgarna insåg att det var via organisationen de skulle kunna komma åt modersmålsundervisningen.

Så vann de majoritet och beslöt att tillämpa nyliberala tingeltangelmetoder för att spränga den i luften.

Först gjorde de stora nedskärningar på alla skolor vilket ledde till att det blev omöjligt för rektorerna att upprätthålla nivån beträffande lärartäthet och undervisningsstandard.

Sedan beslöt de att modersmålsundervisningen i Lund skulle organiseras så att varje rektor i stan skulle beställa de lektioner som skolan behövde. Det kunde t ex gälla skolans behov av amharinja. Det var nödvändigt att samordna undervisningen med andra skolor som hade elever med etiopiskt utgångspunkt. Och på samma sätt beträffande 50 andra språk.

Logistik

Den enklaste kunskap i logistik visar hur galet detta är.

Ett centrum, modersmålsundervisningens rektorsområde, kan enkelt hålla kontakt med ett 40-tal skolor och samordna undervisningen. Men 40 skolor som ska ha kontakt med varandra för att samordna grupper får en överskådlig härva av kontakter.

Rita ett centrum (modersmålsundervisningens rektorsområde) som har kontakt med ett antal skolor och se hur enkel bilden blir. Ta sedan bort centrum och låt alla skolor ha kontakt med alla skolor. Administrativt kaos! Oändlig tidspillan! Sönderstressade rektorer!

När rektorerna saknar tid och pengar till kärnuppgifterna frestas de att helt enkelt strunta i skolans förpliktelser beträffande modersmålsundervisningen. Inte konstigt med tanke på det administrativa lass som lagts på dem!

Följden blir att färre lektioner efterfrågas, färre lärare behövs och övertaliga lärare sparkas. Så kan man spara pengar.

Chockdoktrinen har blivit ett begrepp. Sprängningen av modersmålsundervisningen utgör en tillämpning på skolområdet.

Det räcker inte med återställare efter borgarnas nyliberala härjningståg. Det kommer att behövas en mödosam och dyr återuppbyggnad sten för sten av Lunds skolsystem.

Gunnar Stensson